

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1037

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 25 octombrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 292 din 17 mai 2022 cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 1 [cu referire la art. 79 ¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției	2–5	513. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Bogdan Paul Dobrin a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice.....	13
★		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Opinie separată	5–10	1.842. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.036/2021 pentru aprobarea formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor” utilizat în activitatea de verificare a situației fiscale personale	14
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		1.843. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii privind depunerea declarației pe propria răspundere privind modalitatea de plată a contribuției la Fondul de Tranziție Energetică, precum și de constituire și executare a garanției.....	14–15
141. — Ordonanță de urgență pentru completarea articolului 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014–2020.....	10–11		
1.292. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construire stadion «Gheorghe Hagi», Str. Primăverii nr. 2–11, municipiul Constanța, județul Constanța”	12		
1.305 — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2022, pentru comuna Roșia Montană, județul Alba	13		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 292**

din 17 mai 2022

cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) și (9) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, excepție ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Oradea în Dosarul nr. 450/83/2019* al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.730D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 mai 2022, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie, și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 17 mai 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea penală nr. 22/CJDL din 24 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 450/83/2019*, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) și (9) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției**, excepție ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Oradea, cu ocazia soluționării unei contestații împotriva încheierii penale pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți în materia măsurilor preventive. În cauză a fost invocată nulitatea absolută din perspectiva participării în ședință a unui procuror care nu respectă condițiile prevăzute de textul de lege criticat.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia formulează critici de neconstituționalitate extrinseci,

apreciind că autoritatea emitentă nu a justificat existența situației extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată și nu a motivat în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 necesitatea reglementării. Apreciază că un argument în acest sens este faptul că legea stabilea o condiție de vechime minimă de 8 ani, iar la o distanță de 3 luni de la adoptarea acesteia, legiuitorul delegat a intervenit legislativ stabilind o vechime de 10 ani. În ceea ce privește neconstituționalitatea intrinsecă, arată că prin dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 se stabilește că la data intrării în vigoare a acestui act normativ vor rămâne în funcție doar procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (denumită în continuare *DIICOT*) care îndeplinesc noua vechime. Or, în aceste condiții, sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece se dispune aplicarea imediată de noi exigențe unor persoane care, la data ocupării posturilor în *DIICOT*, au îndeplinit condițiile legale.

5. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

6. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

7. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

8. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost reținut în actul de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) și (9) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018. Din motivarea autorului excepției de neconstituționalitate rezultă că acesta critică doar modificările aduse art. 79¹ alin. (3), astfel că instanța de contencios constituțional constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018, cu următorul conținut:

— Art. II pct. 1: „*Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,*

nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 79¹, alineatele (3) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«(3) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției de Investigarea a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 10 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma interviului organizat de către comisia constituită în acest scop.»;

— Art. VII: „Procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al Direcției Naționale Anticorupție, precum și în cadrul celorlalte parchete, rămân în funcție în cadrul acestora, numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

9. Art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 40 din Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 20 iulie 2018, prevede că: „Pentru a fi numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 8 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma interviului organizat de comisia constituită în acest scop.”

10. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul constituțional al legalității, ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 115 alin. (4) potrivit căruia Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora, ale art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public și ale art. 132 alin. (1) conform căruia procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluțiile legislative din cuprinsul art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și al art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 privesc condițiile de numire a procurorilor în cadrul DIICOT, pe de o parte, precum și modalitatea de continuare a activității în cazul procurorilor care intră sub incidența normei, pe de altă parte. Astfel, art. II pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 modifică și completează alin. (3) al art. 79¹ din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul majorării — de la 8 ani la 10 ani — a vechimii minime necesare pentru a fi numit în funcția de procuror în cadrul DIICOT, stabilindu-se și că organizarea concursului se va face de către „comisia constituită în acest scop”. Totodată, prin art. VII din același act normativ, legiuitorul a reglementat norme tranzitorii care asigură modul de conformare la noile cerințe legale.

12. Raportat la condiția de vechime minimă necesară pentru a fi numit în funcția de procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție (denumită în continuare DNA) și al DIICOT, cu

privire la evoluția contextului normativ existent începând de la data intrării în vigoare a actelor de reglementare primară care au înființat cele două direcții specializate, Curtea reține că, inițial, pentru a fi numit în funcția de procuror în cadrul DNA sau al DIICOT, vechimea minimă necesară era de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător [art. 9 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, și art. 8 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.089 din 23 noiembrie 2004]. Ulterior, prin art. I pct. 3 din Legea nr. 601/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2004 privind creșterea transparenței în exercitarea demnităților publice și a funcțiilor publice, precum și intensificarea măsurilor de prevenire și combatere a corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.227 din 20 decembrie 2004, s-a stabilit, pentru numirea în funcția de procuror în cadrul DNA, o vechime necesară în funcția de magistrat de 15 ani. Ulterior, potrivit art. 79¹ alin. (3) și art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, pentru a fi numit în funcția de procuror la cele două parchete specializate menționate, vechimea minimă necesară era de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător. Textele de lege menționate au fost modificate prin art. I pct. 40 și 43 din Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 20 iulie 2018, în sensul că, pentru a fi numit în funcția de procuror la cele două parchete specializate în discuție, vechimea minimă necesară era de cel puțin 8 ani în funcția de judecător sau procuror, iar, ulterior, prin art. I pct. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, vechimea minimă necesară pentru a fi numit în funcția de procuror la parchetele specializate a fost stabilită la cel puțin 10 ani în funcția de judecător sau procuror.

13. Cu privire la natura unităților de parchet specializate, Curtea observă că, potrivit art. 1 alin. (1) și (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, DNA a fost înființată ca structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, condusă de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin intermediul procurorului-șef al acestei direcții. Potrivit art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 22 noiembrie 2016, DIICOT funcționează ca structură cu personalitate juridică în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și este condusă de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin intermediul procurorului-șef al acestei direcții. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 stabilesc, pe de o parte, că DIICOT este o structură specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, iar, pe de altă parte, că DNA este compusă din procurori specializați în combaterea corupției. Rezultă caracterul specializat al celor două structuri de parchet, ceea ce înseamnă că procurorii care le compun au o specializare în domeniile respective și o experiență profesională semnificativă. Aceste direcții de parchet specializate sunt parte componentă a Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, implicit, parte a autorității judecătorești (a se vedea în același sens și Decizia nr. 611 din 3 octombrie

2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 7 noiembrie 2017, paragraful 59).

14. Curtea constată că, prin modificările realizate începând cu anul 2018, legiuitorul a redimensionat vechimea minimă în funcție necesară pentru numirea în funcția de procuror în cadrul DNA și DIICOT în sens ascendent, în scopul de a reglementa o soluție legislativă unitară în raport cu vechimea minimă necesară pentru a promova la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Cu alte cuvinte, din moment ce DNA face parte din structura Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, atunci și procurorii care funcționează în cadrul acestei direcții dobândesc grad profesional corespunzător cu acest nivel. De altfel, în acest sens, Curtea a reținut, în jurisprudența sa recentă, că, „dacă în cadrul aceleiași nivel ierarhic sunt organizate direcții specializate, legiuitorul poate stabili, în plan orizontal, condiții speciale sau derogatorii de acces în cadrul acestora față de cele generale și specifice deja existente, însă marja sa de apreciere nu poate să se manifeste aleatoriu/arbitrar/subiectiv, ci ea trebuie să fie unitară și coerentă, cu respectarea principiului controlului ierarhic în cadrul Ministerului Public. [...] Așadar, reperul pentru reglementarea condiției de vechime necesare accederii la funcția de procuror în cadrul direcțiilor specializate este cel stabilit pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, atât sub aspectul naturii vechimii (efectivă), cât și sub cel al temporalității sale (10 ani), astfel că în niciun caz standardul numirii în funcție nu poate fi inferior celui al promovării în funcție la nivelul antereferit” (Decizia nr. 514 din 14 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 26 iulie 2021, paragrafele 62 și 72). Cu alte cuvinte, de vreme ce vechimea în funcție constituie elementul obiectiv pe care se grefează orice procedură de concurs, respectiv de interviu pentru avansarea în grad profesional/nivel de parchet și reprezintă o condiție necesară oricărei activități desfășurate la nivel înalt sau specializat, din punctul de vedere al exigențelor constituționale, vechimea minimă pentru numirea în funcțiile de procuror în cadrul DNA sau DIICOT trebuie să fie cel puțin aceeași cu cea necesară pentru accederea în funcția de procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

15. În aceste condiții, Curtea constată că cerința ca vechimea minimă necesară pentru a fi numit în funcția de procuror în cadrul DNA sau DIICOT să reflecte poziția constituțională supraordonată a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în structura Ministerului Public constituie o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, independentă de voința Guvernului, care intră în sfera de cuprindere a situației extraordinare prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție. În jurisprudența sa constantă, instanța de control constituțional a precizat că de esența „cazului excepțional/situației extraordinare” este caracterul său obiectiv, în sensul că „existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență” (deciziile nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998, nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, și nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009). Or, reacția promptă a Guvernului în această materie este de natură să mențină poziția constituțională și caracterul ierarhic superior al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în structura Ministerului Public, exigență rezultată din art. 1 alin. (3) și art. 131 din Legea fundamentală. Curtea reține că, în acest mod, este justificată și urgența reglementării normei criticate.

16. În aceste condiții, Curtea constată că preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 cuprinde o

motivare *in extenso* a soluțiilor legislative promovate în cuprinsul său, fundamentarea pentru adoptarea normei criticate regăsindu-se în toate acestea, coroborate. Soluția legislativă criticată privește funcționarea în parametri constituționali a justiției, care include și „funcționarea normală a instanțelor judecătorești” — astfel cum se specifică în preambul —, câtă vreme experiența profesională necesară pentru accederea pe diferitele niveluri ierarhice este o garanție pentru îndeplinirea rolului constituțional al Ministerului Public, iar dimensionarea sa *in concreto* este o materializare la nivel legal a acestei garanții, astfel că ea trebuie să reflecte nivelul structurii ierarhice în cadrul căreia funcționează procurorul respectiv. Instanța de control constituțional a reținut în jurisprudența sa că „*inexistența sau neexplicarea* urgenței reglementării situațiilor extraordinare [...] constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență [...]” (în acest sens, Decizia nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006). În cauza de față, Curtea reține că, prin ansamblul motivării cuprinse în preambulul ordonanței de urgență, Guvernul realizează o „explicare” a urgenței reglementării situației extraordinare, astfel încât Curtea constată că sunt respectate prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție.

17. Totodată, Curtea reține că soluția legislativă cuprinsă în art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 — potrivit căreia procurorii care, la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al DIICOT și al DNA, precum și în cadrul celorlalte parchete rămân în funcție în cadrul acestora, numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare — stabilește succesiunea în timp a normelor modificate/completate din Legea nr. 304/2004 și a normelor modificatoare/completatoare. Normele tranzitorii anterior menționate asigură previzibilitatea modului de conformare la noile cerințe legale și mențin coerența cadrului normativ aplicabil cât privește procedura de numire a procurorilor în cadrul DNA și al celorlalte structuri menționate. Totodată, Curtea reține că modificarea cadrului normativ sub aspectul condițiilor de numire și promovare a procurorilor în cadrul structurilor specializate ori la parchetele imediat superioare respectă principiul constituțional al neretroactivității legii, soluția legislativă fiind în acord cu principiul activității legii în vigoare la momentul numirii în funcție a acestora. Aceasta se aplică situațiilor viitoare care se vor naște după intrarea în vigoare a ordonanței de urgență, și nicidecum situațiilor juridice constituite sub imperiul vechii legi, respectându-se astfel dispozițiile în vigoare la data constituirii lor. De altfel, Curtea reține că o eventuală retroactivitate a legii ar fi putut fi constatată dacă ipoteza normei criticate ar fi vizat și modificările și completările condițiilor de numire și promovare a procurorilor în cadrul structurilor specializate ori la parchetele imediat superioare, survenite prin intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018.

18. Curtea nu poate reține nici încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, invocate din perspectiva unui tratament juridic inegal instituit între procurorii DNA și DIICOT, în raport cu condițiile de numire (concurs, respectiv interviu). Curtea reamintește că, în raport cu structura ierarhică a Ministerului Public, legiuitorul are obligația constituțională să instituie, în plan vertical, condiții de acces generale și specifice în funcțiile de execuție aflate pe niveluri ierarhice diferite, însă cu privire la direcțiile specializate organizate în cadrul aceleiași nivel ierarhic legiuitorul poate stabili, în plan orizontal, condiții speciale sau derogatorii de acces în cadrul acestora (Decizia nr. 514 din 14 iulie 2021, precitată, paragraful 62).

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Oradea în Dosarul nr. 450/83/2019* al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU,**

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, considerăm că excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 trebuia admisă și trebuia constatat că prevederile menționate sunt neconstituționale, pentru următoarele motive:

Cât privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, reținem că Guvernul poate adopta, în temeiul art. 115 alin. (1)—(3) din Constituție, ordonanțe simple, în domenii care nu fac obiectul legilor organice, în baza unei legi speciale de abilitare, lege care va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite aceste ordonanțe, și ordonanțe de urgență, numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, cu obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora, în temeiul art. 115 alin. (4)—(6) din Legea fundamentală. „Guvernul are o competență normativă derivată fie dintr-o lege de abilitare, fie din însăși Constituția, cu un caracter special și limitat, specific unei competențe de atribuire. Exercitarea acestei competențe se include tot în sfera puterii executive și constă în posibilitatea de a emite două categorii de acte normative: ordonanțe simple și ordonanțe de urgență” (a se vedea Decizia nr. 1.189 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 16 noiembrie 2011).

Observăm că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Astfel, prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, și prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, Curtea a reținut implicațiile deosebirii terminologice dintre noțiunea de „caz excepțional”, utilizat în concepția art. 114

alin. (4) din Constituție anterior revizuirii, și cea de „situație extraordinară”, arătând că, deși diferența dintre cei doi termeni, din punctul de vedere al gradului de abatere de la obișnuit sau comun căruia îi dau expresie, este evidentă, același legiuitor a simțit nevoia să o pună la adăpost de orice interpretare de natură să minimalizeze o atare diferență, prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”, consacrand, astfel, *in terminis* imperativul urgenței reglementării.

Prin aceleași decizii, Curtea a reamintit jurisprudența sa pronunțată anterior revizuirii Legii fundamentale și a precizat că de esența cazului excepțional este caracterul său obiectiv, în sensul că „existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență” (Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998).

Așadar, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale dezvoltate cu privire la condițiile prevăzute de dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: *existența unei situații extraordinare, reglementarea acesteia să nu poată fi amânată și urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței.*

În prezenta cauză autorul excepției susține că, în ceea ce privește dispozițiile art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, în preambulul actului normativ *nu este motivată urgența și nu se poate identifica situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată.*

Potrivit art. 43 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, „La ordonanțele de urgență preambulul este

obligatoriu și cuprinde prezentarea elementelor de fapt și de drept ale situației extraordinare ce impune recurgerea la această cale de reglementare”.

În aceste condiții, constatăm că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a fost adoptată — astfel cum reiese din preambulul acesteia — „*în considerarea faptului că schemele de personal ale instanțelor judecătorești sunt subdimensionate*”, cu referire la faptul că reglementarea privind judecarea apelurilor în completuri formate din 3 judecători a intrat deja în vigoare, fiind necesară luarea urgentă a unor măsuri legislative în scopul asigurării bunei funcționări a justiției ca serviciu public, pe termen scurt și mediu; având în vedere potențialul impact asupra resurselor umane existente la nivelul instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea al reglementării, potrivit art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018, a *sistemului de pensionare anticipată*; ținând seama de faptul că este necesară adoptarea unor dispoziții exprese care să reglementeze *delegarea procurorilor la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție*; având în vedere că, potrivit art. I pct. 97 din Legea nr. 242/2018, prevederile art. 58 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 se modifică în sensul că secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii dispune *detașarea judecătorilor și procurorilor*, cu acordul scris al acestora, la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Inspekția Judiciară, Institutul Național al Magistraturii, Școala Națională de Grefieri, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate acestuia, la solicitarea acestor instituții, detașarea în cadrul acestor instituții neputându-se dispune pentru funcții de demnitate publică; având în vedere că, potrivit art. I pct. 98 din Legea nr. 242/2018, la articolul 58, după alineatul (1) se introduc alineatele (11) și (12), potrivit cărora *judecătorii și procurorii pot ocupa funcții în instituții ale Uniunii Europene sau în organizații internaționale* doar dacă actul internațional care reglementează condițiile de ocupare a acestora condiționează în mod expres accesul la funcția respectivă de calitatea de judecător sau procuror, iar în cazul în care judecătorul sau procurorul își manifestă opțiunea de a exercita o funcție la instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale, acesta este eliberat din funcția de judecător sau procuror cu rezervarea postului; având în vedere faptul că, începând cu 1 ianuarie 2019, *România va prelua președinția rotativă a Consiliului Uniunii Europene*; având în vedere că prin Legea nr. 234/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 8 octombrie 2018, a fost modificat art. 55 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, urmând ca *revocarea din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii să poată fi dispusă atunci când persoanei în cauză îi este retrasă încrederea de către majoritatea judecătorilor sau procurorilor*, după caz, care funcționează efectiv la instanțele sau parchetele pe care aceasta le reprezintă, precum și în situația în care acesteia i-a fost aplicată o sancțiune disciplinară din cele prevăzute de lege pentru judecători și procurori, iar măsura a rămas definitivă; întrucât este necesară adoptarea unor garanții pentru asigurarea transparenței *procedurii de selectare de către ministrul justiției a candidaților pentru numirea în cele mai înalte funcții de conducere în parchete*. O ultimă motivare, cu caracter general, o constituie aceea că „Legea nr. 242/2018 intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, respectiv la data de 18 octombrie 2018” (s.n. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018).

Așadar, cu privire la motivarea urgenței, constatăm că, în cauză, preambulul ordonanței de urgență cuprinde o motivare specifică a diferitelor soluții legislative din cuprinsul său. Soluțiile legislative de la art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) din

Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, invocate în cauză, privesc însă *condițiile de numire a procurorilor în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism*, pe de o parte, respectiv *modalitatea de continuare a activității în cazul procurorilor care intră sub incidența art. VII din ordonanță*, pe de altă parte. Or, cu privire la acestea, ***în preambulul ordonanței nu există vreo motivare a urgenței reglementării lor și nici nu se poate identifica situația extraordinară, obiectivă, a cărei reglementare nu a putut fi amânată de către legiuitorul delegat***. Astfel, constatăm că formularea generală, potrivit căreia „Legea nr. 242/2018 [s.n. la ale cărei soluții legislative se face referire în preambul] intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, respectiv la data de 18 octombrie 2018”, nu se poate converti într-o motivare a celor două soluții legislative precizate, atât timp cât Legea nr. 242/2018 nu modifică și nu completează în niciun fel art. 87 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, la care face referire art. II din ordonanță.

De asemenea, referirea din nota de fundamentare, care însoțește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, cu privire la faptul că, „prin Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, lege care a intrat în vigoare în data de 23 iulie 2018 [...] s-a prevăzut majorarea, de la 6 la 8 ani, a vechimii în funcția de procuror sau judecător, necesară pentru numirea procurorilor în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism” și, totodată, că, „potrivit art. V din Legea nr. 207/2018, «Procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt numiți în funcție în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție rămân în funcțiile pe care le îndeplinesc în cadrul acestor structuri», întărește constatarea potrivit căreia preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 nu motivează urgența, imposibilitatea amânării reglementării sau existența situației extraordinare cu privire la art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018. Astfel, pe de o parte, art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 stabilește că art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 10 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma interviului organizat de către comisia constituită în acest scop.”

Constatăm astfel că prin ordonanța de urgență a fost majorată — încă o dată, într-un interval foarte scurt de timp — de la 8 ani (s.n. astfel cum s-a stabilit prin Legea nr. 207/2018) la 10 ani vechimea în funcția de procuror sau judecător necesară pentru numirea procurorilor în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Pe de altă parte, soluția legislativă cuprinsă în art. VII din Ordonanța Guvernului nr. 92/2018, potrivit căreia „*Procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al Direcției Naționale Anticorupție, precum și în cadrul celorlalte parchete, rămân în funcție în cadrul acestora, numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor*.”

republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare”, este diferită de norma tranzitorie reglementată în art. V al Legii nr. 207/2018, la care se face referire în nota de fundamentare a ordonanței de urgență și care prevede că „*Procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt numiți în funcție în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție rămân în funcțiile pe care le îndeplinesc în cadrul acestor structuri*”, aceasta din urmă stabilind în mod just succesiunea în timp a normelor modificate din Legea nr. 304/2004 și a normelor modificatoare.

De altfel, observăm că este dificil de identificat un aspect care să susțină urgența, imposibilitatea amânării reglementării majorării din nou, la un interval de două luni, a vechimii în funcția de procuror sau judecător, necesară pentru numirea procurorilor în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ori existența situației extraordinare, a unei stări de fapt obiective, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public și care să justifice o soluție legislativă contrară normelor tranzitorii menționate anterior și care să intervină în intervalul foarte scurt de la data intrării în vigoare a Legii nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 20 iulie 2018, respectiv 23 iulie 2018, și data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018 a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018. Situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun și au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998).

Constatăm că și Consiliul Legislativ a sesizat în Avizul său nr. 988 din 15 octombrie 2018, la pct. 4, că „este necesar ca, în preambul, *motivarea urgenței și a situației extraordinare a căreia reglementare nu poate fi amânată să fie completată*, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în domeniu. Astfel, în preambul trebuie să se cuprindă motivări referitoare la *toate soluțiile legislative* preconizate a fi adoptate prin ordonanța de urgență, și nu doar la unele dintre ele. Avem în vedere faptul că *necesitatea și urgența adoptării soluțiilor legislative propuse* la art. I pct. 1—3, art. III pct. 1—5, art. IV pct. 1—3 și art. VIII [s.n. art. VII în forma publicată] *nu sunt motivate deloc în cadrul preambulului*, în vreme ce pentru soluția din cuprinsul art. II, în preambul se enunță, fără a se motiva, doar necesitatea adoptării acesteia, nu însă și motivul pentru care aceasta trebuie adoptată de urgență, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale în materie. Menționăm că *nemotivarea sau motivarea necorespunzătoare a urgenței și a situației extraordinare reprezintă motive de neconstituționalitate a ordonanțelor de urgență*”.

Așadar, având în vedere observațiile Consiliului Legislativ și ținând cont de faptul că formularea generală din cuprinsul preambulului, referitoare la intrarea în vigoare a Legii nr. 242/2018, nu poate fi considerată o motivare a urgenței reglementării textelor supuse controlului de constituționalitate, constatăm că preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 nu motivează în niciun fel urgența, imposibilitatea amânării reglementării sau existența situației extraordinare cu privire la art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și la art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.

De altfel, astfel cum am arătat, întreaga expunere de motive a ordonanței de urgență analizate se axează, în principal,

asupra posibilității de a fi afectată buna funcționare a justiției, ca serviciu public, din perspectiva schemelor de personal subdimensionate ale instanțelor judecătorești, având în vedere judecarea apelurilor în complete formate din 3 judecători, posibila pensionare anticipată a judecătorilor și procurorilor, detașarea judecătorilor și procurorilor la alte instanțe, parchete, instituții, ocuparea de către judecători și procurori a unor funcții în instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale, iar, în subsidiar, se invocă preluarea președinției rotative a Consiliului Uniunii Europene, revocarea din funcție a unui membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, transparența procedurii de selectare de către ministrul justiției a candidaților pentru numirea în cele mai înalte funcții de conducere în parchete.

Or, în accepțiunea Deciziei nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006, „inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare [...] constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență [...]. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și a lăsa libertate Guvernului să adopte în regim de urgență acte normative cu putere de lege, oricând și — ținând seama de împrejurarea că prin ordonanță de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice — în orice domeniu” (a se vedea Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014).

În aceste condiții, reținem că în preambulul ordonanței de urgență *este necesar să fie motivată urgența tuturor soluțiilor legislative* promovate, astfel ca puterea legislativă delegată să fie exercitată doar în situații extraordinare și urgente cu privire la fiecare dispoziție/soluție legislativă în parte, în acord cu prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție. Motivarea urgenței adoptării ordonanței de urgență cu privire la anumite reglementări din cuprinsul acesteia nu poate fi extinsă și cu privire la dispoziții/soluții legislative din cadrul aceleiași ordonanțe de urgență, contrar prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție.

De principiu, neconstituționalitatea extrinsecă afectează actul în ansamblul său (deciziile nr. 214 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 iunie 2019, paragraful 45; nr. 83 din 18 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 13 martie 2020, paragraful 48), însă Curtea Constituțională a constatat, prin deciziile nr. 104 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 6 februarie 2009, și nr. 784 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 7 iulie 2009, neconstituționalitatea art. I și II, respectiv art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, celelalte dispoziții normative ale ordonanței de urgență menționate nefiind afectate de viciul de neconstituționalitate extrinsec.

Raportând această din urmă practică a instanței de control constituțional la prezenta cauză, constatăm că neconstituționalitatea extrinsecă vizează numai dispozițiile art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, întrucât, din privința acestora, Guvernul nu a precizat, în preambulul ordonanței de urgență, motivarea urgenței și nu a indicat situația extraordinară. Prin urmare, constatăm că ***dispozițiile art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 încalcă art. 115 alin. (4) din Constituție.***

Totodată, reținem că aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 prin Legea nr. 239/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.024 din 19 decembrie 2019, nu poate avea relevanță în examinarea constituționalității extrinseci a acestei ordonanțe de urgență a Guvernului, deoarece, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (a se vedea Decizia nr. 95 din 8 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006, și Decizia nr. 784 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 7 iulie 2009), aprobarea prin lege a unei ordonanțe de urgență a Guvernului nu poate acoperi un eventual viciu de neconstituționalitate extrinsecă a acesteia.

Deși a fost constatată neconstituționalitatea dispozițiilor art. II pct. 1 [cu referire la art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 în raport cu dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, instanța de control constituțional este competentă să efectueze controlul de constituționalitate și prin raportare la alte texte constituționale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013, sau Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013).

În aceste condiții, constatăm că **prevederile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 încalcă și dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție privind principiul neretroactivității.**

Astfel, reamintim că prin art. II pct. 1 din ordonanța de urgență s-a modificat art. 79¹ alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară prin adăugarea de noi exigențe legale, în sensul că a fost majorată (din nou, într-un interval de două luni) de la 8 ani (astfel cum s-a stabilit prin Legea nr. 207/2018) la 10 ani vechimea în funcția de procuror sau judecător necesară pentru numirea procurorilor în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Tot prin art. II pct. 1 din ordonanța de urgență a fost modificat alin. (9) al art. 79¹ din Legea nr. 304/2004, în sensul precizării sancțiunilor disciplinare prevăzute la art. 100 lit. b)—e) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru care procurorii numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pot fi revocați. Totodată, constatăm că art. I pct. 1 din ordonanța de urgență a modificat art. 44 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004, în sensul majorării vechimii de la 8 ani la 10 ani în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcția de judecător sau procuror la instanțele sau parchetele imediat superioare; art. I pct. 2 din ordonanța de urgență a introdus un nou alineat la art. 44 din Legea nr. 303/2004, respectiv alin. (31), prin care se stabilesc condiții noi de promovare a procurorilor în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv „*procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, cel puțin 10 ani vechime în funcția de procuror sau judecător, cel puțin gradul profesional corespunzător parchetului de pe lângă curtea de apel și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs organizat de către comisia constituită în acest scop*”; art. I pct. 4 din ordonanța de urgență a modificat art. 54 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 în sensul majorării vechimii de la 10 la 15 ani pentru numirea de către Președintele României, la propunerea ministrului justiției, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a prim-adjunctului și adjunctului acestuia, a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjunctilor acestuia, a procurorului șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, adjunctilor acestuia,

precum și a procurorilor șefi de secții ai acestor parchete, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii; art. I pct. 5 din ordonanța de urgență a introdus un nou alineat la art. 54 din Legea nr. 303/2004, respectiv alin. (11), prin care s-a reglementat o procedură de selecție în vederea formulării propunerilor de numire în funcțiile de conducere prevăzute anterior, sens în care s-a stabilit că ministrul justiției organizează o procedură de selecție, pe baza unui interviu, în cadrul căruia candidații susțin un proiect privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere pentru care și-au depus candidatura. În vederea asigurării transparenței, audierea candidaților se transmite în direct, audio-video, pe pagina de internet a Ministerului Justiției, se înregistrează și se publică pe pagina de internet a ministerului; art. I pct. 6 din ordonanța de urgență a modificat alin. (7) al art. 57 din Legea nr. 303/2004, în sensul că delegarea procurorilor la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru procurori; art. II pct. 1 din ordonanța de urgență a modificat alin. (3) al art. 79¹ din Legea nr. 304/2004, în sensul majorării de la 8 ani la 10 ani a vechimii procurorilor pentru a fi numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, și, de asemenea, a modificat alin. (9) al art. 79¹ din Legea nr. 304/2004, în sensul precizării sancțiunilor disciplinare prevăzute la art. 100 lit. b)—e) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru care intervine revocarea procurorilor numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

În acest context de reglementare, prin art. VII din ordonanța de urgență legiuitorul delegat a stabilit că „Procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al Direcției Naționale Anticorupție, precum și în cadrul celorlalte parchete, rămân în funcție în cadrul acestora, numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare”. Soluția legislativă adoptată de Guvern nu poate fi calificată ca fiind o normă tranzitorie, ci, dimpotrivă, astfel cum este formulată, ar avea ca efect eliberarea din funcție a tuturor procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, al Direcției Naționale Anticorupție, precum și din cadrul celorlalte parchete, deoarece niciunul nu poate îndeplini *toate condițiile* prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anterior Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, având în vedere modificările și completările operate prin Legea nr. 207/2018 cu privire la dispoziții ale Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, legiuitorul a reglementat, la art. V din Legea nr. 207/2018 (care a intrat în vigoare la 23 iulie 2018), o normă tranzitorie potrivit căreia „Procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt numiți în funcție în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție rămân în funcțiile pe care le îndeplinesc în cadrul acestor structuri”, vizând, în mod just, succesiunea în timp a normelor modificate și a normelor modificatoare.

În jurisprudența sa, Curtea a analizat compatibilitatea cu principiul constituțional al neretroactivității legii a dispozițiilor de lege care reglementează aplicarea în timp a prevederilor

modificatoare ale regimului juridic al unor mandate, situație în care, exclusiv din perspectiva analizării art. 15 alin. (2) din Constituție, pentru soluția pronunțată, nu a fost determinantă consacrarea constituțională a instituțiilor respective, Curtea analizând, indiferent de tipul de mandat în discuție — constituțional sau legal —, dacă a fost respectat principiul neretroactivității legii. Cu referire expresă la aplicarea principiului neretroactivității în privința mandatelor legale, prin Decizia nr. 375 din 6 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 8 iulie 2005, Curtea a statuat că *legiuitorul este liber să redimensioneze, printr-o lege nouă, durata mandatelor funcțiilor de conducere în alt fel decât legea în vigoare, dar numai pentru viitor, nu și pentru mandatele în curs, altfel ar însemna să nesocotească regula neretroactivității legii, care este normă de nivel constituțional, prevăzută în art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală*. În speță, era vorba despre reducerea duratei mandatului în exercitarea unor funcții de conducere de către magistrați. De asemenea, prin Decizia nr. 51 din 25 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2012, Curtea a constatat că reglementarea criticată, care stabilea că în anul 2012 alegerile pentru autoritățile administrației publice locale vor avea loc la data alegerilor pentru Camera Deputaților și Senat, precum și că primarii, președinții consiliilor județene, consilierii locali și consilierii județeni în funcție își exercită mandatul până la data validării noilor aleși, crea premisa ca mandatele acestora să fie prelungite cu un termen ce poate depăși 6 luni. În consecință, *redimensionând durata mandatelor în curs ale aleșilor locali, legea criticată încalca principiul neretroactivității legii*. Pronunțându-se asupra unei norme care introducea o nouă cauză de încetare a mandatului aleșilor locali pentru un comportament manifestat anterior intrării în vigoare a normei respective, prin Decizia nr. 61 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2007, Curtea a statuat că *„în condițiile în care legea își propune să modifice statutul dobândit la data începerii mandatului, prin instituirea unui caz nou de încetare a acestuia, legea devine retroactivă. Art. 15 alin. (2) din Constituție consacră principiul neretroactivității legii, în sensul că o lege, odată adoptată de Parlament, va putea produce efecte juridice numai pentru viitor”*. Prin Decizia nr. 713 din 4 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 23 ianuarie 2015, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. III din Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, prevederi care reglementau aplicarea modificărilor și completărilor aduse prin respectiva lege și mandatelor consiliilor de mediere în exercițiu la data intrării în vigoare a noii legi. Invocând jurisprudența sa, Curtea a reținut că, deși deciziile menționate vizează situația mandatelor unor persoane care ocupă funcții publice, principiul care le guvernează fiind același — cel al neretroactivității legii —, considerentele menționate sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în cauză. Astfel, Curtea a reținut că prevederile criticate transformă, practic, un mandat eligibil, obținut în urma unor alegeri interne ale mediatorilor, într-un mandat numit în privința perioadei care excedează duratei inițiale a mandatelor, prin prelungirea lor de la 2 ani la 4 ani și prin lipsirea mediatorilor de posibilitatea de a-și alege un nou consiliu de mediere la expirarea celor 2 ani prevăzuți inițial de lege. *Așadar, prin redimensionarea unor mandate în curs s-a ajuns nu doar la creșterea duratei acestora, ci și la modificarea naturii lor juridice, ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție*. Prin Decizia nr. 534 din 12 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 25 iulie 2017, paragraful 70, Curtea a reținut că, întrucât regimul juridic al mandatelor consiliilor de administrație ale S.R.R. și S.R.T.V. este deja reglementat prin norme juridice în vigoare, care produc efecte juridice, *orice modificare a acestui*

regim, sub aspectul condițiilor de numire a membrilor, interdicțiilor, incompatibilităților sau cauzelor de încetare a mandatelor, nu se poate realiza decât cu respectarea principiului neretroactivității legii civile. În concluzie, Curtea a constatat că dispozițiile care prevăd „numirea unor noi consilii de administrație la Societatea Română de Radiodifuziune și la Societatea Română de Televiziune, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a noii legi, cu consecința încetării de drept a mandatului consiliilor de administrație ale S.R.R. și S.R.T.V. aflate în funcție, sunt neconstituționale, întrucât încalcă art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală”.

Observăm că în toate situațiile analizate prin deciziile sus-menționate obiect al controlului de constituționalitate îl constituiau dispoziții de lege care modificau regimul juridic al unor mandate (prin redimensionarea duratei mandatului prin micșorare — Decizia nr. 375 din 6 iulie 2005 sau prin mărire — Decizia nr. 51 din 25 ianuarie 2012 și Decizia nr. 713 din 4 decembrie 2014, prin instituirea/modificarea unor cauze de încetare a mandatului — Decizia nr. 61 din 18 ianuarie 2007, Decizia nr. 534 din 12 iulie 2017).

De asemenea, în jurisprudența sa referitoare la principiul neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că pentru a exista retroactivitate *ar fi trebuit ca între cele două prevederi să fie o deosebire*, în caz contrar continuitatea reglementării exclude, prin ipoteză, retroactivitatea celei noi (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 18 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 18 martie 1999, Decizia nr. 58 din 26 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 18 aprilie 2002, sau Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 27 februarie 2003). Totodată, prin Decizia nr. 56 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 13 martie 2014, Curtea a reținut că *premisele analizării dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție este existența unui conflict real de legi în timp, și anume legea nouă să aibă un caracter novator, astfel încât noile reguli să fie susceptibile să se aplice situațiilor constituite înainte de intrarea ei în vigoare, în baza legii vechi*.

Aplicând jurisprudența anterior citată referitoare la premisele conflictului de legi în timp a normelor legale examinate, considerăm că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 *reglementează în mod diferit*, în raport cu cadrul normativ anterior, condițiile de numire, respectiv de revocare a procurorilor în cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T., condițiile de participare la concursul de promovare a judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție la instanțele sau parchetele imediat superioare, condițiile de promovare a procurorilor în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv condițiile de numire a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a prim-adjunctului și adjunctului acestuia, a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjunctilor acestuia, a procurorului șef al Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, adjunctilor acestuia, precum și a procurorilor șefi de secții ai acestor parchete. În același timp, prin art. VII din ordonanța de urgență, legiuitorul delegat prevede că *procurorii care, la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al Direcției Naționale Anticorupție, precum și în cadrul celorlalte parchete rămân în funcție în cadrul acestora, numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

În aceste condiții, reținem că orice modificare a cadrului normativ sub aspectul condițiilor de numire și promovare a procurorilor în cadrul structurilor specializate ori la parchetele imediat superioare nu se poate realiza decât cu respectarea principiului neretroactivității legii. **Toate aceste modificări nu pot viza decât o situație viitoare, care se va naște după intrarea în vigoare a noii legi, și nicidecum situații juridice constituite sub imperiul vechii legi, respectând dispozițiile în vigoare la data constituirii lor.** Așa încât, constatăm că dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 sunt neconstituționale, întrucât încalcă art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală.

De altfel, și Consiliul Legislativ a sesizat în Avizul său nr. 988 din 15 octombrie 2018, la pct. 11, că „La art. VIII (s.n. art. VII din ordonanța de urgență, după publicare), semnalăm că, în redactarea propusă, soluția legislativă pare a avea ca efect eliberarea din funcție a tuturor procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și din cadrul celorlalte parchete, întrucât niciunul dintre ei nu îndeplinește toate condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, așa cum rezultă din textul propus. Avem în vedere, în primul rând, condițiile referitoare la susținerea concursului, prevăzute, în urma celor mai recente

modificări, în cuprinsul art. 43 și 44 din Legea nr. 303/2004, precum și în art. 87 din Legea nr. 304/2004. [...] Observațiile sunt valabile, în mod corespunzător, și în ceea ce privește condiția referitoare la vechimea în funcție a procurorilor, care, prin modificările recente, a fost majorată pentru numirea în toate funcțiile de procuror, cu excepția celor de la parchetele de pe lângă judecătorii. Având în vedere cele de mai sus, norma propusă pentru art. VIII trebuie reanalizată și reformulată în mod corespunzător. Totodată, textul trebuie să aibă în vedere și instituirea unor dispoziții tranzitorii, referitoare la modalitatea de continuare a activității în cazul procurorilor care intră sub incidența art. VIII”. De asemenea, având în vedere caracterul vădit retroactiv al dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, Secția pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, luând act de solicitările Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 2.503/C/12.122/12.130/2018, Direcției Naționale Anticorupție nr. 2.881/C/2018 și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nr. 1.780/VII/14/2018, a emis Hotărârea nr. 491 din 17 octombrie 2018 prin care a recomandat interpretarea dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 în sensul aplicării pentru viitor a condițiilor de exercitare a funcției în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al Direcției Naționale Anticorupție, precum și în cadrul celorlalte parchete.

Judecător,
Daniel Marius Morar

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru completarea articolului 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020

Având în vedere faptul că o prioritate majoră a Guvernului o constituie îmbunătățirea gradului de absorbție a fondurilor europene,

luând în considerare necesitatea asigurării unei absorbții cât mai mari a finanțării externe nerambursabile alocate pentru perioada 2014—2020, în special în cazul unor proiecte având o importanță strategică la nivel național, recunoscută inclusiv ca obiectiv în Programul de guvernare 2021—2024, se impune luarea de urgență a unor măsuri care să permită finalizarea acestora și atingerea obiectivelor și indicatorilor aferenți.

Ținând cont de faptul că în aplicarea prevederilor art. 105 din Regulamentul (UE) 2021/1.060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize, conform căruia Comisia Europeană dezangajează orice parte din suma aferentă unui program operațional care nu a fost utilizată pentru prefinanțare sau pentru care nu au fost transmise aplicații de plată până la data de 31 decembrie a celui de-al treilea an calendaristic care urmează anului angajamentelor bugetare pentru anii 2021—2026,

întrucât în implementarea proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile, de o complexitate ridicată, cum sunt cele care vizează infrastructura IT, având o importanță strategică pentru susținerea unui întreg sector, de exemplu, sistemul judiciar, și care contribuie, implicit, la dezvoltarea României, se întâlnesc situații ce țin de cadrul procedural aplicabil, de dinamica proceselor de lucru, precum și de alți factori incidenți, ce pot conduce la decalaje față de calendarul inițial estimat raportat la data-limită de eligibilitate a finanțării externe nerambursabile,

luând în considerare faptul că, în condițiile în care obiectivele urmărite a fi atinse în cadrul unor proiecte aflate în situații precum cele enunțate anterior continuă să fie de interes și trebuie realizate pentru satisfacerea unor nevoi identificate și recunoscute prin documentele programatice ale finanțării nerambursabile și prin alte angajamente ale României asumate la nivel național și european, este necesară asigurarea cadrului care să permită valorificarea la maximum a finanțării externe nerambursabile disponibile până la 31 decembrie 2023 și, totodată, îndeplinirea obiectivelor finanțate ulterior acestei date prin asigurarea resurselor necesare finalizării acestor proiecte,

ținând cont de faptul că lipsa de acțiune imediată ar conduce atât la pierderea integrală a finanțării externe nerambursabile disponibile, cât și la nerealizarea obiectivelor asumate, cu consecințele aferente ce se răsfrâng la nivel național și în relația cu Uniunea Europeană,

luând în considerare faptul că prin adoptarea măsurilor propuse se creează cadrul legal care va permite încheierea efectivă a contractelor de achiziție sau continuarea derulării acestora în condiții optime și, totodată, va înlesni valorificarea, pe cât posibil, a finanțării externe nerambursabile, în caz contrar aceasta fiind pierdută integral, cu toate consecințele ce decurg din aceasta,

întrucât completarea cadrului legal existent vizează proiecte mature, de importanță majoră pentru diverse sectoare de activitate, finanțate în cadrul Programului operațional Capacitate administrativă, obiectiv specific 2.3 „Asigurarea unei transparențe și integrități sporite la nivelul sistemului judiciar în vederea îmbunătățirii accesului și a calității serviciilor furnizate la nivelul acestuia”, care nu se finalizează, din cauza unor circumstanțe obiective justificate, în perioada de eligibilitate a perioadei de programare bugetară 2014—2020, în care au fost întreprinse demersuri de natură a contribui în mod semnificativ la atingerea obiectivelor și a indicatorilor stabiliți,

având în vedere că elementele sus-menționate vizează interesul public și constituie o situație urgentă și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, pentru a nu genera blocaje în implementarea Programului operațional Capacitate administrativă, cu impact asupra gradului de absorbție a fondurilor externe nerambursabile alocate României în perioada de programare 2021—2027, astfel că o altă legiferare, pe altă cale decât delegarea legislativă, nu ar fi de natură să înlăture de îndată consecințele negative identificate, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — La articolul 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 6 octombrie 2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Sumele necesare proiectelor, cu o valoare totală de cel puțin 50 de milioane de lei, finanțate în cadrul Programului operațional Capacitate administrativă, obiectiv specific 2.3 «Asigurarea unei transparențe și integrități sporite la nivelul

sistemului judiciar în vederea îmbunătățirii accesului și a calității serviciilor furnizate la nivelul acestuia», care nu se finalizează din cauza unor circumstanțe obiective justificate, stabilite de către autoritatea de management, în perioada de eligibilitate a perioadei de programare bugetară 2014—2020, cu excepția proiectelor prevăzute la art. 4 alin. (5), se asigură de beneficiarii prevăzuți la art. 6 alin. (1) din bugetul propriu, în condițiile aprobate de autoritatea de management prin act adițional la contractul de finanțare. Durata contractelor de finanțare aferente acestor proiecte se poate prelungi după data de 31 decembrie 2023, în condițiile prevăzute de legislația europeană și națională aplicabilă.”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Marcel-Ioan Boloș

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Construire stadion «Gheorghe Hagi», Str. Primăverii nr. 2—11,
municipiul Constanța, județul Constanța”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construire stadion «Gheorghe Hagi», Str. Primăverii nr. 2—11, municipiul Constanța, județul Constanța”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în limita sumelor

aprobate anual cu această destinație, din bugetul local al unității administrativ-teritoriale municipiul Constanța, precum și din alte surse de finanțare legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 19 octombrie 2022.

Nr. 1.292.

ANEXĂ

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Construire stadion «Gheorghe Hagi»,
Str. Primăverii nr. 2—11, municipiul Constanța, județul Constanța”**

Titular: Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

Beneficiar: — Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., pe perioada realizării investiției
— Unitatea administrativ-teritorială municipiul Constanța

Amplasament: municipiul Constanța, Strada Primăverii nr. 2—11, județul Constanța

Indicatorii tehnico-economici:

— Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA),	480.490	mii lei
— din care C + M	322.703	mii lei
— Valoarea finanțată de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A. (inclusiv TVA),	474.481	mii lei
— din care C + M	318.994	mii lei
— Valoarea finanțată de unitatea administrativ-teritorială municipiul Constanța	6.009	mii lei
— din care C + M	3.709	mii lei
(în prețuri valabile la data de 24.06.2022, 1 euro = 4,9417 lei)		
Eșalonarea investiției: INV/C + M		
— Anul I	<u>INV</u>	275.000
	C + M	180.000
— Anul II	<u>INV</u>	205.490
	C + M	142.703
Capacități:		
— suprafață desfășurată	mp	63.857
— număr de locuri în tribune	locuri	18.190
Durata de execuție a obiectivului de investiții	luni	21

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea investiției se va realiza, în condițiile legii, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din bugetul local al unității administrativ-teritoriale municipiul Constanța, precum și din alte surse de finanțare legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2022, pentru comuna Roșia Montană, județul Alba

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea privind finanțele publice nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2022 cu suma de 2.782 mii lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2022, și alocarea acesteia bugetului local al comunei Roșia Montană, județul Alba, pentru finanțarea unor lucrări de primă urgență pentru punerea în siguranță a barajului lacului de acumulare Tăul Mare.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și structura bugetului de stat pe anul 2022.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 25 octombrie 2022.
Nr. 1.305.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Bogdan Paul Dobrin a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice

Având în vedere propunerea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice formulată prin Adresa nr. 24.690 din 19 octombrie 2022, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/29.816/MN din 19 octombrie 2022, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 45.933/2022,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 26 octombrie 2022, domnul Bogdan Paul Dobrin, șef serviciu la Serviciul raportare — Direcția monitorizare, statistică și politici — Direcția generală politici publice, reglementare, monitorizare și

conciliere, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 25 octombrie 2022.
Nr. 513.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.036/2021 pentru aprobarea formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor” utilizat în activitatea de verificare a situației fiscale personale

În temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 342 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 742.788 din 11.10.2022,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.036/2021 pentru aprobarea formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor” utilizat în activitatea de verificare a situației fiscale personale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 15 iulie 2021, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Formularul prevăzut la art. 1 alin. (1) are regim special și se tipărește prin unități specializate, pe baza comenzilor primite din partea Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru Direcția generală control venituri persoane fizice

și din partea direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice pentru serviciile de verificări fiscale din cadrul acestora și pentru structurile de inspecție fiscală persoane fizice din cadrul unităților subordonate acestora.”

2. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Direcția generală control venituri persoane fizice, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile subordonate acestora vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Lucian-Ovidiu Heiuș

București, 20 octombrie 2022.

Nr. 1.842.

MINISTERUL FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind depunerea declarației pe propria răspundere privind modalitatea de plată a contribuției la Fondul de Tranziție Energetică, precum și de constituire și executare a garanției

În temeiul prevederilor art. IV alin. (2) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, cu completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 743.178 din 20.10.2022,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind depunerea declarației pe propria răspundere privind modalitatea de plată a contribuției la Fondul de Tranziție Energetică, precum și de constituire și executare a garanției, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă modelul „Declarației pe propria răspundere privind modalitatea de plată a contribuției la Fondul de Tranziție Energetică”, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Lucian-Ovidiu Heiuș

București, 20 octombrie 2022.
Nr. 1.843.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURĂ

privind depunerea declarației pe propria răspundere privind modalitatea de plată a contribuției la Fondul de Tranziție Energetică, precum și de constituire și executare a garanției

Art. 1. — (1) Persoanele nerezidente care desfășoară tranzacții pe piața de energie din România au obligația de a depune direct sau prin reprezentant, la organul fiscal central competent în administrarea acestora, o declarație pe propria răspundere privind modalitatea de plată a contribuției la Fondul de Tranziție Energetică, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2 la ordin.

(2) Termenul de depunere a declarației prevăzute la alin. (1) este:

a) 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, pentru persoanele nerezidente care operează pe piețele de energie din România la această dată, precum și pentru cele aflate în curs de autorizare;

b) 15 zile înainte de autorizare pentru a opera pe piețele de energie din România, pentru persoanele nerezidente care vor fi autorizate începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 2. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) sunt obligate să constituie garanție sub formă de cash colateral, respectiv consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului pe seama organului fiscal central sau scrisoare de garanție bancară. Quantumul garanției este de 1 milion euro, echivalent în lei, stabilit la cursul comunicat de Banca Națională a României la data constituirii garanției.

(2) Termenul de constituire a garanției prevăzute la alin. (1) este:

a) 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, pentru persoanele nerezidente care operează pe piețele de

energie din România la această dată, precum și pentru cele aflate în curs de autorizare;

b) 15 zile înainte de autorizare pentru a opera pe piețele de energie din România, pentru persoanele nerezidente care vor fi autorizate începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 3. — (1) Organul fiscal central execută garanția pentru stingerea contribuției la Fondul de Tranziție Energetică, declarată și neachitată la termenul de plată prevăzut la art. 15 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare. În acest caz, organul fiscal central comunică o înștiințare persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1), potrivit prevederilor art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul executării garanției potrivit alin. (1), persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) au obligația reîntregirii acesteia până la quantumul prevăzut la art. 2 alin. (1), în termen de cel mult 15 zile de la data comunicării înștiințării.

Art. 4. — Nerespectarea prevederilor art. 1—3 atrage suspendarea dreptului de operare pe piețele din România.

ANEXA Nr. 2

Persoana nerezidentă

.....
(denumirea/numele, sediul social și numărul de telefon)

Nr. .... / .....

DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE privind modalitatea de plată a contribuției la Fondul de Tranziție Energetică

Având în vedere prevederile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, cu completările ulterioare, și cunoscând dispozițiile art. 326 din Codul penal, declar pe propria răspundere că sumele reprezentând contribuția la Fondul de Tranziție Energetică se achită prin decontare bancară.

Numele și prenumele reprezentantului legal/reprezentantului,

.....

Semnătura

.....

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 460466